

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadagesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 8. Causæ sperandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

8 *Cap. I. Qua opera sunt, tempore belli, exemplo Italorum, faciendae nos, qui ante aliquot menses à Gibellinis profligati fuerant: spem tamen non omnino abiicissent, quam cum ex iustitia causa, tam ex piorum precibus, cum vel maxime a diuino subsidio conceperant. Hanc spem, & nos concipere possumus, si eandem habeamus conditionem.*

VIII.
CAVSAR SPE-
RANDI.
Matth. 8. 25.
Matth. 16. 18.
Prou. 18. 12.
Dan. 3. 26.
1. Ioan. 1. 8.
Prou. 18. 33.
1. Ioan. 3. 10.

Atque hinc de iustitia causae nihil disputabo, si enim de Religione Catholica agitur, tam parum de iustitia causae, quam de ipsa Religione licet nobis dubitare. Possunt quidem fluctus excitari, & nauicula Petri fluctuare; mergi tamen illa non potest, quamuis in ea Christus dormire videatur. *Porta inferi non praeualebunt aduersus eam.* Agi autem de Religione nec Sueci negant, & Protestantes aperte fatentur; Catholici autem omnes vident, & experiuntur. Sumus itaque in hoc Italis pares, quia & tunc contra Ecclesiam agebatur. Quamquam autem Deus hanc tempestatem immittat ad probandam Ecclesiam suam, ut eam exaltet, iuxta illud: *Antequam conteratur, exaltatur eor hominis, & antequam glorificetur, humiliatur;* tamen etiam alias quoque quam plurimas causas habet nos affligendi, ob peccata scilicet nostra. Quid enim? an tribus illis innocentissimis viris innocentiores sumus? aut sanctiores? Illi autem in horribile illud fornacis incendium proiecti ita locuti sunt: *Benedictus es, Domine Deus patrum nostrorum, & laudabile, & gloriosum nomen tuum in saecula: quia iustus es in omnibus, quae fecisti nobis, & uniuersa opera tua vera, & via tua recta, & omnia iudicia tua vera. Iudicia enim vera fecisti, iuxta omnia, quae induxisti super nos, & super ciuitatem sanctam patrum nostrorum Ierusalem: quia in veritate, & in iudicio, induxisti omnia haec propter peccata nostra. Peccauimus enim, & inique egimus recedentes a te: & deliquimus in omnibus: & praecepta tua non audiuimus, nec obseruauimus, nec fecimus sicut praeceperas nobis, ut bene nobis esset. Si talis est contestatio trium illorum Sanctorum, quis nostrum audet se putare innocentem? Si dixerimus, quoniam peccatum non habemus; ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. Est quidem ita, ut, quemadmodum nigerrimi Aethiopes, se arbitrantur minimè deformes, sic & maximi peccatores se ipsos excusent atque existiment minimè peccauisse; quia impius cum in profundum uenerit peccatorum, contemnit: ast in quo scintilla est lucis diuinæ, & fidei, ac pietatis, facile se agnoscit prauaricatorem. Etenim si dixe-*

Cap. I. Qua opera sint, tempore belli, exemplo Italarum, facienda?

rimus quoniam non peccauimus; mendacem facimus eum, & verbum eius non est in nobis. At si confiteamur peccata nostra; fidelis est, & iustus, ut remittat nobis peccata nostra, & emundet nos ab omni iniquitate. Est ergo hac altera causa, ob quam nos bellis exercet, ut mundet, ac sanet; Ecclesiamque suam velut agrum sentibus oblitum purget. Nec ante cessabit, quam nos cessemus sentes, & spinas, & tribulos proferre. Vbi autem viderit, nos confiteri peccata nostra, quod maxime quaerit castigatione sua, & ipse gladium in vaginam reponet. Est enim velut peritus medicus, qui ut aegrotantem febris liberet, chirurgus astat, eumque iubet venam aegri secare, nec ante finit sisti sanguinem, quam videat tantum emissum, quantum iudicat necessarium ad sanitatem: Ita Deus bella mittit & hostes, isti sunt Chirurghi Numinis, isti tam diu mittunt nobis sanguinem, donec Deus jubeat eum sisti. Non jubet autem, donec videat in nobis signa sanitatis. Signa autem sanitatis sunt, si ad eum conuertamur.

Quid moramur igitur? An nondum satis sanguinis misimus? IX. An nondum satis percussi obstupescimus, neque plagam sentimus? AVDIENDOS ESSE POENITENTIAE PRAEDICATORES.

Itali saltem decimo turbarum suarum anno ad poenitentiam cucurrerunt, nos jam trigesimo anno hac bella sustinemus, & quam pauci inde facti sunt meliores? Toties, tamque diu percussi nondum expergiscimus. Cur alibi remedia quaerimus? cur in sola potentia, pecunia, exercitibus nostris spem ponimus? Cur nunc in istum, nunc in aliam culpam rejicimus? Cur humana tantum consilia, & auxilia quaerimus? Post omnia tentata & desperata.

Eremita quidam vir spectatae sanctitatis spiritu diuino instinctus, ad populum dicitur processisse, eumque Dei nomine monuisse, nisi ad poenitentiam se conferrent, ac supplices pacem eius, & misericordiam postularent, fore, ut breui uniuersi misera foedaque luce conciderent. Non dicam de nostri temporis Prophetis, verbo, & calamo, serio ad poenitentiam hortantibus: Nonne olim cepit Ionas introire in ciuitatem itinere dies unius: & clamant, & dixit: Adhuc quadraginta dies, & Ninive subuertetur? Et crediderunt viri Ninivite in Deum: & praedicauerunt ieiunium, & vestiti sunt sacco a maiore usque ad minorem. Et peruenit verbum ad regem Ninive: & surrexit de solio suo, & abiecit vestimentum suum a se, & indutus est sacco, & sedit in cinere.

Ion. 3-4.

